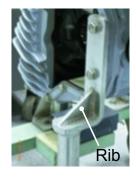
บทที่ 10

สัญนิยมของการเขียนภาพตัด

เนื้อหาในบทนี้จะเป็นการกล่าวถึงสัญนิยมสำหรับการเขียนภาพตัด ซึ่งประกอบไปด้วยการ เขียนภาพตัดสำหรับส่วนประกอบที่มีลักษณะเฉพาะภายในวัตถุ เช่น rib, web, spoke และ lug รวมถึง การผสมผสานสัญนิยมสำหรับการเขียนภาพออโธกราฟิกที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 8 เข้ากับเทคนิคการ เขียนภาพตัด เพื่อให้ได้ภาพออโธกราฟิกที่มีความสมบูรณ์และสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ส่วน หัวข้อสุดท้ายที่จะได้กล่าวถึงในบทนี้เป็นเทคนิคการลดขนาดความยาวของรูปเพื่อให้มีขนาดที่เหมาะสม กับขนาดของกระดาษเขียนแบบ

10.1 การเขียนภาพตัดสำหรับ rib, web, spoke และ lug

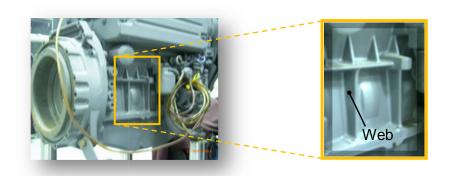
ก่อนจะกล่าวถึงเทคนิคการเขียนภาพตัดสำหรับ rib, web, spoke และ lug ผู้เรียนควรทำ ความรู้จักกับส่วนประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เสียก่อน โดยจะขอเริ่มจาก rib และ web ก่อน ลักษณะของ rib นั้นจะเป็นแผ่นบางที่ยื่นออกจากวัตถุเพื่อยึดส่วนที่เป็นมุมฉากเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.1 ซึ่งแผ่นบางที่ยื่นออกมานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเสริมความแข็งแรงให้กับวัตถุนั่นเอง

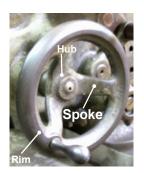
รูปที่ 10.1 ลักษณะของ rib ที่มีคุณสมบัติเพื่อเสริมความแข็งแรงของวัตถุ

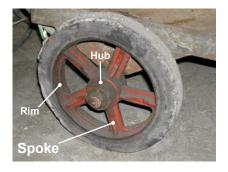
ส่วน web ก็มีลักษณะเป็นแผ่นบางที่ยื่นออกมาจากวัตถุเช่นเดียวกันแต่จะมีลักษณะที่ยาวกว่า ใช้ยึด ส่วนประกอบของวัตถุเข้าไว้ด้วยกันเพื่อเสริมความแข็งแรงเหมือนกับ rib ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.2

รูปที่ 10.2 ลักษณะของ web ที่มีคุณสมบัติเพื่อเสริมความแข็งแรงของวัตถุ

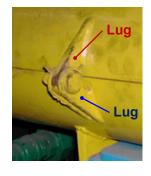
ส่วนประกอบของวัตถุถัดไปที่จะกล่าวถึงก็คือ spoke ชิ้นส่วนนี้มีลักษณะเป็นแท่งที่ยื่นออกจากดุมล้อ (hub) ไปเชื่อมกับขอบของล้อ (rim) ดังแสดงในรูปที่ 10.3 จากรูปจะเห็นว่า ในบางครั้งเราก็อาจจะเรียก spoke นี้ว่าซี่ล้อ หรือถ้าเป็นส่วนของพวงมาลัยรถยนต์ เราก็จะเรียก spoke ว่าก้านพวงมาลัย เป็นต้น

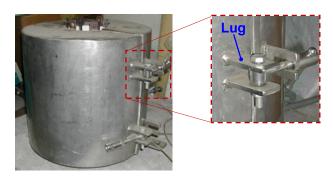

รูปที่ 10.3 ลักษณะของ spoke

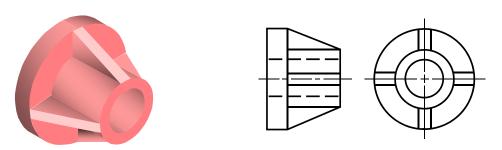
ส่วนประกอบชิ้นสุดท้ายก็คือ lug ชิ้นส่วนนี้จะมีลักษณะเป็นแผ่นเล็ก ๆ ที่ยื่นออกมาจากวัตถุคล้ายหู มี วัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจับยึดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน ดังแสดงในรูปที่ 10.4

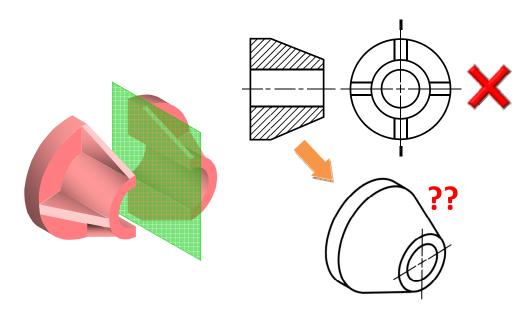

รูปที่ 10.4 ลักษณะของ lug และการใช้ในการจับยึด

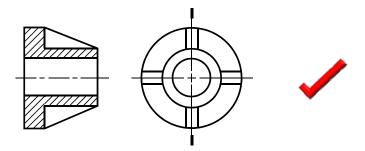
เมื่อทราบรูปร่างหน้าตาของ rib, web, spoke และ lug แล้ว เราก็จะกลับมาที่การเขียนภาพตัดสำหรับ วัตถุที่มีส่วนประกอบเหล่านี้กัน โดยสัญนิยมของภาพตัดสำหรับ rib และ web ก็คือ **ถ้า cutting plane** ที่ใช้ตัดวัตถุนั้น ตัดผ่านความบางของ rib หรือ web แล้ว ให้ยกเว้นการเขียนเส้นแรเงา (section lines) ในส่วนที่เป็น rib หรือ web นั้น เพื่อให้เข้าใจข้อยกเว้นนี้ได้ดียิ่งขึ้น ขอให้ศึกษาจากตัวอย่างที่ แสดงในรูปที่ 10.5 – 10.7 โดยรูปที่ 10.5 จะแสดงภาพพิคทอเรียลพร้อมทั้งภาพออโรกราฟิกของวัตถุที่ ยังไม่ได้ใช้เทคนิคภาพตัด ซึ่งถ้านำเทคนิคภาพตัดมาประยุกต์ใช้แต่ไม่นำสัญนิยมมาใช้ด้วย ก็จะได้ภาพ ออโรกราฟิกดังที่แสดงในรูปที่ 10.6 ซึ่งจากรูปจะเห็นว่าภาพตัดที่ได้นั้นอาจทำให้ผู้อ่านแบบเข้าใจรูปร่าง ของวัตถุผิดไปได้ เพราะไม่สามารถแยกแยะส่วนที่เป็น rib (แผ่นบาง ๆ เฉพาะตำแหน่ง) กับส่วนที่เป็น เนื้อวัตถุที่กระจายตัวอยู่โดยรอบ แต่ถ้านำสัญนิยมที่กล่าวว่า ให้ยกเว้นการเขียน section lines ใน บริเวณที่เป็น rib หรือ web มาประยุกต์ใช้แล้ว เราก็จะได้ภาพออโรกราฟิกดังที่แสดงในรูปที่ 10.7 คราว นี้จะเห็นได้ว่าภาพออโรกราฟิกที่ได้ สามารถช่วยผู้อ่านแบบในการแยกแยะส่วนที่เป็น rib ออกจากส่วนที่ เป็นเนื้อวัตถุปกติใด้

รูปที่ 10.5 ภาพพิคทอเรียลและภาพออโธกราฟิกของวัตถุตัวอย่าง

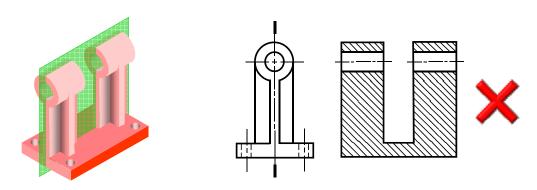

รูปที่ 10.6 ภาพตัดของวัตถุตัวอย่างที่มี rib แต่ไม่ได้ใช้สัญนิยมสำหรับภาพตัด

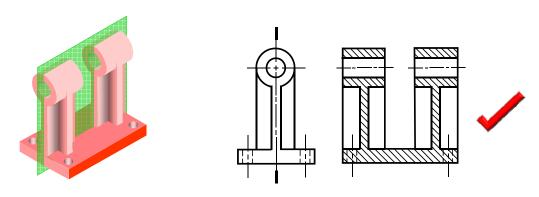

รูปที่ 10.7 ภาพตัดที่ใช้สัญนิยมสำหรับ rib

ส่วนถัดไปจะเป็นกรณีเมื่อ cutting plane ตัดผ่านส่วนบางของ web บ้าง ดังวัตถุตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.8 – 10.9 โดยรูปที่ 10.8 จะเป็นภาพตัดที่ไม่ได้ใช้สัญนิยม ในขณะที่รูปที่ 10.9 นั้นเป็นภาพตัดเมื่อ นำสัญนิยมมาประยุกต์ใช้ จะเห็นได้ว่าถ้าไม่นำสัญนิยมมาประยุกต์ใช้ ภาพตัดที่ได้จะทำให้ผู้อ่านแบบ เข้าใจว่า วัตถุที่พิจารณาอยู่นั้นประกอบไปด้วยแท่งสี่เหลี่ยมตันสองแท่งที่ตั้งอยู่บนฐาน ทั้งที่ความเป็น จริงแล้วแท่งที่ตั้งอยู่บนฐานนั้นไม่ได้เป็นแท่งสี่เหลี่ยมตันอย่างที่คิด แต่เมื่อนำสัญนิยมมาประยุกต์ใช้กับ ภาพตัดของวัตถุที่มี web แล้ว ภาพออโรกราฟิกที่ได้จะแสดงให้เห็นส่วนที่เป็นแกนของแท่งนั้น และส่วน ที่เป็นแผ่นบางยื่นออกมา (web) เพื่อช่วยเสริมความแข็งแรง

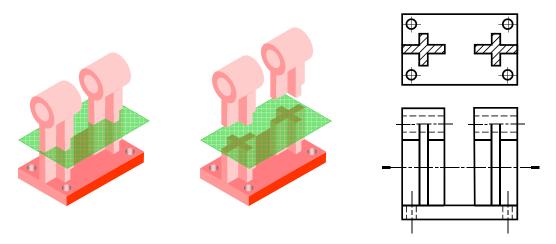

รูปที่ 10.8 ภาพตัดของวัตถุที่ไม่ได้ประยุกต์ใช้เทคนิคสัญนิยม

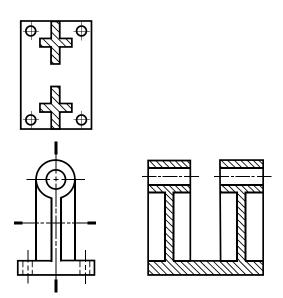
รูปที่ 10.9 ภาพตัดของวัตถุตัวอย่างที่ผ่านการใช้สัญนิยมสำหรับ web

แต่ถ้า cutting plane ตัดทางขวางของ rib หรือ web แล้ว ก็ให้ลงเส้น section lines ตามปกติ ดัง ตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.10

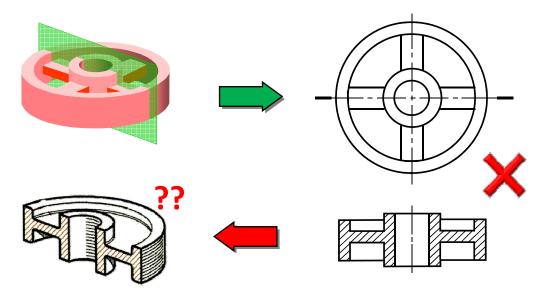
รูปที่ 10.10 ภาพตัดของวัตถุในกรณีที่ cutting plane ตัดทางขวางของ web

การสร้างภาพตัดในบางครั้งนั้น เราอาจใช้ cutting plane มากกว่าหนึ่งระนาบในการตัดวัตถุชิ้นเดียวกัน ก็ได้ ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.11 จากรูปจะเห็นว่าภาพด้านหน้านั้นมีเส้น cutting plane line อยู่ สองเส้นด้วยกัน โดยแต่ละเส้นนั้นก็ทำให้เกิดภาพตัดปรากฏอยู่ในทิศทางที่ตั้งฉากกับ cutting plane line นั้น ๆ เช่น cutting plane line ที่ลากในแนวดิ่ง ก็จำทำให้เกิดภาพตัดไปปรากฏเป็นภาพด้านขวา ส่วน cutting plane line ที่ลากในแนวนอนนั้น ก็จะไปทำให้เกิดภาพตัดในภาพด้านบน ดังที่แสดงในรูป

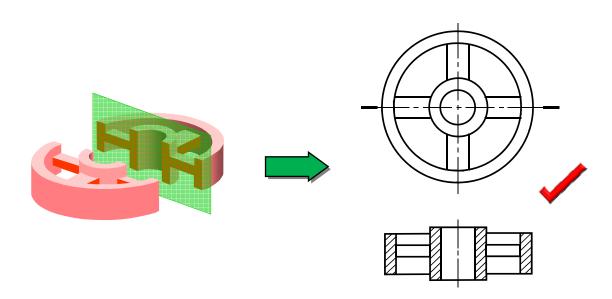

รูปที่ 10.11 ตัวอย่างภาพตัดของวัตถุในกรณีที่มี cutting plane มากกว่าหนึ่งระนาบ

สัญนิยมสำหรับส่วนประกอบถัดไปก็คือ สัญนิยมสำหรับ spoke ซึ่งมีข้อกำหนดว่า **ถ้า cutting plane** ตัดผ่านตามความยาวของตัว spoke แล้ว ให้ยกเว้นการเขียนเส้นแรเงา (section lines) ในส่วน ที่เป็น spoke นั้น ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.12 – 10.13 โดยรูปที่ 10.12 เป็นภาพพิคทอเรียลของ วัตถุที่ถูก cutting plane ตัดผ่านพร้อมกับภาพออโธกราฟิกที่ได้เมื่อไม่ได้ใช้สัญนิยมของภาพตัด จาก ภาพจะเห็นว่าภาพตัดที่ได้จะทำให้ผู้อ่านแบบเข้าใจรูปร่างของวัตถุไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง คืออาจ เข้าใจไปได้ว่าส่วนที่เชื่อมต่อระหว่างดุมล้อตรงกลางกับขอบด้านนอกมีลักษณะเป็นแผ่นต่อเนื่อง ดังที่ แสดงในรูป แต่ถ้านำสัญนิยมมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพตัด ก็จะทำให้ได้ภาพออโธกราฟิกดังที่แสดง ในรูปที่ 10.13

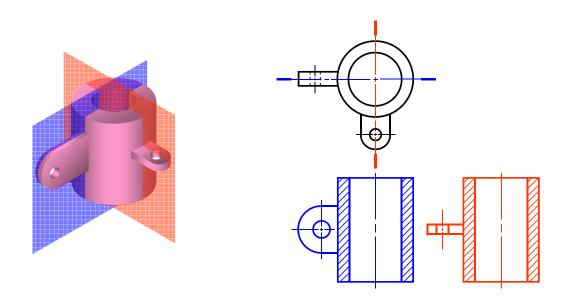

รูปที่ 10.12 ภาพตัดของวัตถุที่มี spoke แต่ไม่ได้ใช้สัญนิยม

รูปที่ 10.13 ภาพตัดของวัตถุที่มี spoke เมื่อใช้สัญนิยม

สัญนิยมสำหรับส่วนประกอบแบบสุดท้ายก็คือ สัญนิยมสำหรับ lug ในกรณีของ lug นั้น ไม่ว่า cutting plane จะตัดผ่าน lug ในลักษณะใด (ตัดขวางหรือตัดตามความบางของ lug) ก็กำหนดให้ยกเว้นการ เขียนเส้นแรเงา (section lines) ในส่วนที่เป็น lug นั้น ดังตัวอย่างที่แสดงในรูปที่ 10.14ก-ข จากรูปที่ 10.14ก จะเห็นว่าวัตถุตัวอย่างนั้นมีลักษณะเป็นทรงกระบอก และมีแผ่นขนาดเล็กยื่นออกมาจากตัว ทรงกระบอกคล้ายกับหูของแก้วน้ำ ซึ่งเมื่อมี cutting plane ตัดผ่านหูเหล่านี้ ภาพตัดที่วาดก็ให้ยกเว้น การแรเงาในส่วนที่เป็นหู ทำให้ได้ภาพออโธกราฟิกของวัตถุเป็นดังรูปที่ 10.14ข

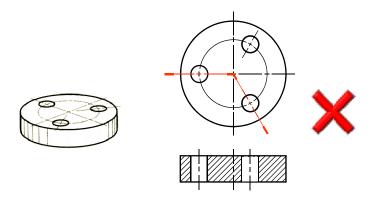

รูปที่ 10.14 ภาพตัดของวัตถุที่มี lug โดยใช้สัญนิยม

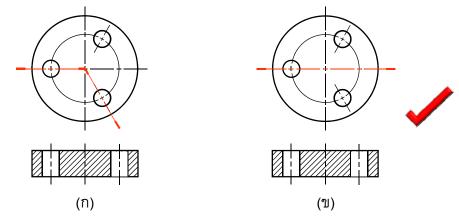
10.2 การใช้สัญนิยม align กับการเขียนภาพตัด

เราได้เรียนสัญนิยม align มาแล้วในบทที่เกี่ยวกับสัญนิยมในการเขียนภาพออโธกราฟิก ส่วนในหัวข้อนี้ เราจะนำเอาสัญนิยม align มาประยุกต์ใช้กับการเขียนภาพตัด ซึ่งหลักการของสัญนิยม แบบ align ก็คือ ให้จินตนาการว่าเราสามารถหมุนบางส่วนของวัตถุที่วางตัวอยู่อย่างสมมาตรกับแกนใด แกนหนึ่งในวัตถุ โดยหมุนให้ส่วนนั้นแสดงระยะห่างที่แท้จริงของตนเองกับแกนสมมาตรนั้นออกมา รูปที่ 10.15 เป็นตัวอย่างของวัตถุที่นำมาสร้างภาพตัดโดยไม่ใช้สัญนิยมแบบ align ซึ่งภาพตัดที่ได้จะทำให้ ผู้อ่านแบบมีความรู้สึกว่า วัตถุนี้ถูกเจาะรูโดยมีระยะห่างของรูนั้นไม่สมมาตรรอบแกน แต่เมื่อนำสัญนิยม แบบ align มาประยุกต์เข้ากับการเขียนภาพตัดแล้วก็จะทำให้ได้ภาพดังที่แสดงในรูปที่ 10.16ก-ข จาก รูปที่ 10.16ก-ข นั้นจะเห็นว่าเราสามารถเขียนรูปแบบของเส้น cutting plane line ได้สองแบบ ซึ่งทั้งสอง แบบนี้อาศัยแนวคิดในการสร้างภาพตัดและการใช้สัญนิยม align ที่ต่างกัน แต่อย่างไรก็ดีภาพตัดที่ได้ จากทั้งสองแบบนี้ก็จะมีลักษณะที่เหมือนกัน โดยแบบแรกจะใช้เส้น cutting plane line ลากตัดผ่านรูเจาะ

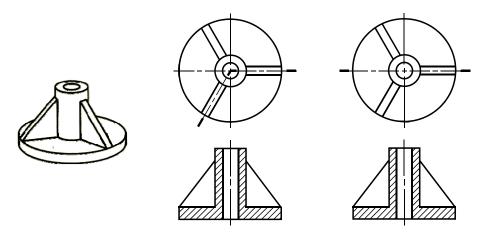
ที่ต้องการจะแสดงรายละเอียด แล้วใช้เทคนิค align ในการหมุนภาพของรูที่ถูกตัดนี้จนกระทั่งสามารถ แสดงระยะห่างที่แท้จริงระหว่างรูและแกนสมมาตรได้ ส่วนแบบที่สองจะใช้เส้น cutting plane line ลาก ยาวตลอดวัตถุเลย แล้วค่อยใช้เทคนิค align ในการหมุนรูให้มาอยู่ในแนวที่เส้น cutting plane line ตัด ผ่านตัววัตถุ ผู้เรียนสามารถลากเส้น cutting plane line รูปแบบใดก็ได้ ส่วนรูปที่ 10.17 – 10.20 เป็น ตัวอย่างของภาพตัดที่ใช้เทคนิค align มาประยุกต์ใช้

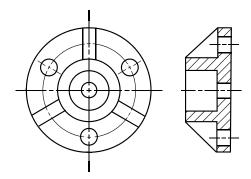
รูปที่ 10.15 ภาพตัดของวัตถุที่ไม่ใช้สัญนิยม align

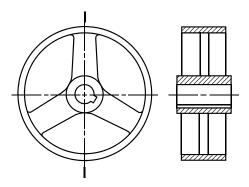
รูปที่ 10.16 ภาพตัดของวัตถุที่ใช้สัญนิยม align

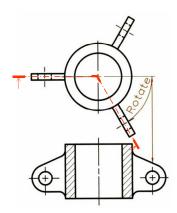
รูปที่ 10.17 ภาพตัดแบบ align (1)

รูปที่ 10.18 ภาพตัดแบบ align (2)

รูปที่ 10.19 ภาพตัดแบบ align (3)

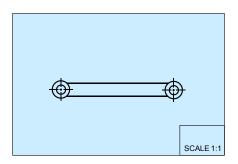

รูปที่ 10.20 ภาพตัดแบบ align (4)

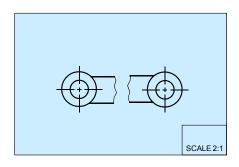
10.3 การย่อภาพให้สั้นลงเพื่อความเหมาะสมกับกระดาษเขียนแบบ (convectional break)

ในกรณีที่เราต้องเขียนภาพออโธกราฟิกของวัตถุที่มีความยาวมาก ๆ เช่น รางรถไฟ หรือ ไม้ตีกอล์ฟ ลงบนกระดาษเขียนแบบ เราจำเป็นต้องย่อขนาดของวัตถุลงอย่างมาก เพื่อที่จะสามารถบรรจุ ภาพของวัตถุนั้นลงไปในกระดาษเขียนแบบได้ ซึ่งการย่อขนาดลงมาก ๆ นี้จะทำให้รายละเอียด บางอย่างของวัตถุ เช่น รายละเอียดของหัวไม้กอล์ฟ มีขนาดที่เล็กลงไปอีก ซึ่งจะทำให้การอ่านแบบทำ ได้ยากมากขึ้นด้วย ข้อแนะนำในการแก้ปัญหาเช่นนี้ก็คือ ให้ตัดส่วนที่ทำให้รูปมีความยาวออก ซึ่งโดย ปกติแล้วส่วนที่ทำให้รูปมีความยาวนี้ มักจะไม่มีรายละเอียดใด ๆ เป็นพิเศษ เช่น ส่วนที่เป็นก้านของไม้ตี กอล์ฟ เป็นตัน แล้วลากเส้น break line เพื่อแสดงว่าเราย่อภาพของวัตถุในบริเวณดังกล่าวให้สั้นลง เพื่อให้เข้าใจการย่อภาพนี้ได้มากขึ้นขอให้ศึกษาจากตัวอย่างในรูปที่ 10.21 – 10.22 โดยรูปที่ 10.21 เป็นการแสดงตัวอย่างของภาพออโธกราฟิกของวัตถุที่มีความยาว ซึ่งวาดด้วยสเกล 1:1 อยู่ จากรูปจะ เห็นว่าส่วนกลางของวัตถุนั้นเป็นส่วนที่ทำให้รูปที่วาดมีความยาว แต่ส่วนดังกล่าวไม่มีรายละเอียดใด ๆ เป็นพิเศษเลย อีกทั้งภาพที่ได้ยังให้รายละเอียดที่ปลายทั้งสองข้างไม่ชัดเจนด้วย แต่ถ้าเราใช้เทคนิค convectional break กับภาพดังกล่าว โดยตัดส่วนกลางของวัตถุออกไปบางส่วน แล้วทำการขยายภาพที่

เขียนให้มีขนาดที่ใหญ่ขึ้น ก็จะทำให้เราได้ภาพออโธกราฟิกของวัตถุที่สามารถเห็นรายละเอียดที่ปลาย ทั้งสองข้างได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังที่แสดงในรูปที่ 10.22

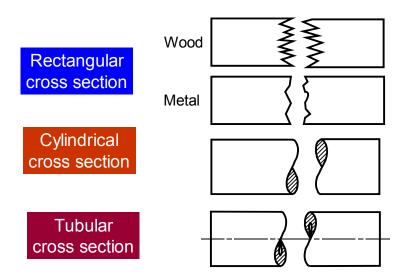

รูปที่ 10.21 ภาพวัตถุตัวอย่างที่มีความยาวมาก

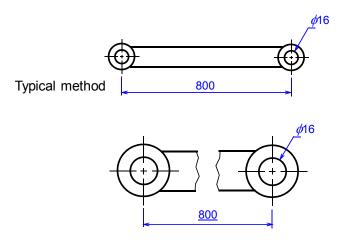
รูปที่ 10.22 ภาพวัตถุตัวอย่างที่ใช้เทคนิค convectional break

สำหรับลักษณะของเส้น break line ดังที่แสดงในรูปที่ 10.22 นั้นจะขึ้นอยู่กับชนิดของวัสดุ และรูปร่าง ของวัตถุที่จะทำ conventional break โดยตัวอย่างของเส้น break line สำหรับวัสดุบางชนิดและรูปร่างที่ พบเห็นได้บ่อย ๆ ได้แสดงไว้ในรูปที่ 10.23

รูปที่ 10.23 ภาพวัตถุตัวอย่างที่ใช้เทคนิค convectional break

การลงขนาดให้กับภาพออโธกราฟิกที่เขียนโดยใช้เทคนิค conventional break เช่นนี้ ต้องใช้ขนาดของ วัตถุจริง ๆ ห้ามใช้ขนาดของรูปที่ถูกขยายขึ้นมาแล้ว ดังที่แสดงตัวอย่างไว้ในรูปที่ 10.24

Use not to scale dimensions

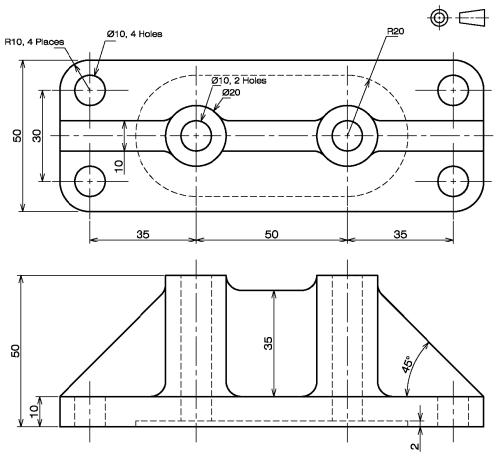
รูปที่ 10.24 การลงขนาดกับภาพออโธกราฟิกที่ใช้เทคนิค conventional break

10.4 บทสรุป

เนื้อหาในบทนี้เป็นการนำเสนอสัญนิยมสำหรับการเขียนภาพตัด โดยเริ่มจากการแนะนำ ส่วนประกอบที่มักจะพบเห็นได้ในวัตถุ ซึ่งได้แก่ rib, web, spoke และ lug พร้อมทั้งสัญนิยมเมื่อต้อง เขียนภาพตัดสำหรับวัตถุที่มีส่วนประกอบเหล่านี้ โดยรายละเอียดของสัญนิยมนี้ก็คือจะยกเว้นการเขียน เส้น section lines เมื่อใช้ cutting plane ตัดผ่านส่วนประกอบเหล่านั้น หัวข้อถัดไปเป็นการนำสัญนิยม แบบ align มาประยุกต์ใช้กับการเขียนภาพตัด และสุดท้ายก็เป็นเทคนิค convectional break ซึ่งจะช่วย ตัดส่วนที่ไม่สำคัญของวัตถุออก ทำให้ภาพโดยรวมสั้นลงและเขียนรายละเอียดในส่วนอื่น ๆ ได้มากขึ้น

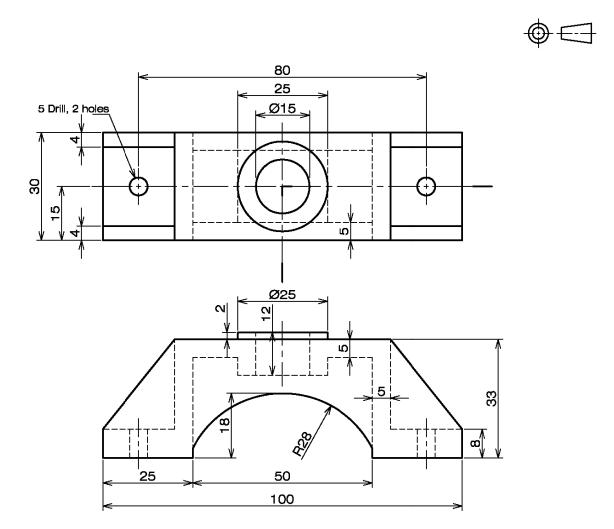
แบบฝึกหัด

1. จากภาพออโธกราฟิกที่กำหนดให้ จงวาดภาพด้านหน้าใหม่ให้อยู่ในรูปแบบ full section

NOTE: All fillets are R5 unless otherwise specified.

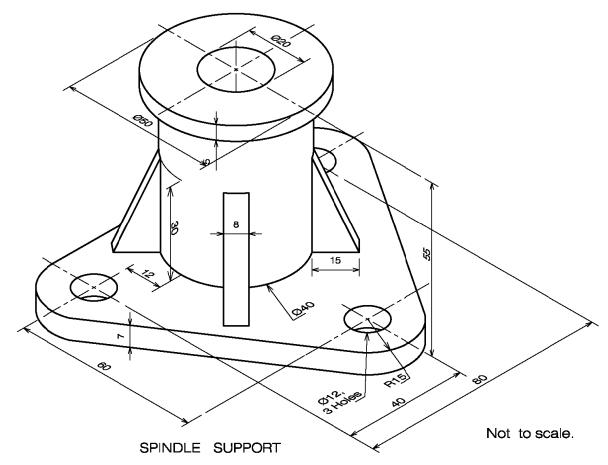
2. จากภาพออโธกราฟิกที่ให้ จงวาดภาพด้านหน้าใหม่ในรูปแบบ half section

SCALE 1:1

3. จากภาพพิคทอเรียลที่ให้ จงเขียนภาพออโธกราฟิก โดยหนึ่งในภาพนั้นใช้เทคนิค full section และ ประยุกต์ใช้เทคนิค align เข้ากับภาพเพื่อให้เห็นขนาดของ rib ที่แท้จริง

(Problem is adapted from "Graphic Science" by French & Vierck)

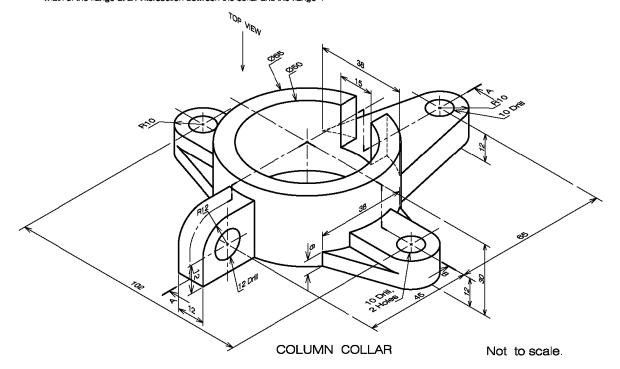

4. จงวาดภาพออโธกราฟิกตามเส้น cutting plane lines A–A และ B–B ที่กำหนดให้

(Problem is adapted from "Fundamentals of graphic communications" by Bertoline)

NOTE TO STUDENTS:

The hidden lines are partially shown for a purpose of dimensioning the width of the flange at an intersection between the collar and the flange.

5. จงวาดภาพออโธกราฟิกตามเส้น cutting plane lines A–A และ B–B ที่กำหนดให้

